

Patriarhul Daniel a primit Sfânta Lumină de la Ierusalim: Este o binecuvântare pentru toate popoarele

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a primit Sfânta Lumină de la Ierusalim, afirmând că este o „binecuvântare pentru toate popoarele care o primesc”.

Lumina Sfântă a fost adusă la Catedrala Patriarhală de la Aeroportul „Henri Coandă” din Otopeni de către o delegație condusă de Preasfințitul Părinte Paisie Sinaitul, Episcop vicar patriarhal.

Preasfințitul Paisie Sinaitul a purtat candela cu Sfânta Lumină în Catedrala Patriarhală, în timp ce Grupul Psaltic „Tronos” a intonat „Lumină lină”. S-au înălțat rugăciuni pentru ocrotirea poporului român, iar apoi PS Paisie Sinaitul a oferit Sfânta Lumină Preafericirii Sale.

Dar și binecuvântare

În cuvântul rostit cu această ocazie, PF Daniel a subliniat că Lumina Sfântă este un dar și o binecuvântare a lui Hristos pentru toate popoarele.

„Ca în fiecare an, începând cu 2009, și anul acesta primim cu mare bucurie și cu recunoștință Sfânta Lumină de la Sfântul Mormânt al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos din Ierusalim. Această Lumină Sfântă este un dar al Domnului nostru Iisus Hristos, Cel înviat din morți, pentru cei care se duc la Ierusalim și așteaptă venirea și primirea acestei Lumini, care, în același timp, este o expresie a iubirii lui Hristos față de cei care cred în El și Îl iubesc pe El”.

„De asemenea, această Lumină este o binecuvântare pentru toate popoarele la care ajunge, prin intermediul avioanelor, și se distribuie în noaptea de Paști ca semn de binecuvântare a Domnului Iisus Hristos, Cel înviat din morți, Care a spus despre Sine că este Lumina Lumii și Care luminează pe tot omul ce vine în lume”, a subliniat Părintele Patriarh.

Ierusalimul cel ceresc

Patriarhul a vorbit despre mărturiile istorice privind Sfânta Lumină de la Ierusalim, inclusiv din partea unor necreștini.

„Această Lumină Sfântă, ca dar de la Hristos Cel înviat din morți și ca binecuvântare pentru popoarele care o primesc, a fost văzută de-a lungul secolelor. Astăzi, la ora la care s-a transmis la Televiziunea TRINITAS a Patriarhiei Române evenimentul venirii și primirii Luminii Sfinte la Ierusalim, au fost menționate în studio o mulțime de mărturii din secole diferite, din secolele 7, 8, 9, 10 și mai târziu, despre venirea Luminii, nu numai din partea unor creștini, ci și din partea unor musulmani care au fost, pentru o vreme, stăpânii Țării Sfinte”.

„Din vremea lor până astăzi, cei care păzesc Sfântul Mormânt sunt două familii de musulmani, iar aceștia, de-a lungul timpului, au dat mărturii despre venirea Luminii și despre faptul că această Lumină Sfântă, în primele momente, nu arde. Este o lumină lină, o lumină blândă, o lumină care aduce bucurie”, a continuat Preafericirea Sa.

Patriarhul a explicat, apoi, că prin sfințire, o biserică devine o icoană a Ierusalimului din ceruri.

„Atunci când nu s-a adus Lumina de la Ierusalim, lumina pe care preotul o lua de pe masa Sfântului Altar, care simbolizează Mormântul Domnului din care El a înviat, în fiecare biserică ortodoxă este aceeași Lumină, Lumina lui Hristos”.

„Pentru că fiecare biserică ortodoxă din lume, odată cu sfințirea ei, devine o icoană a Ierusalimului cel nou sau a Ierusalimului din ceruri. De aceea, într-un tropar de la sfârșitul slujbei de sfințire a unei biserici noi ortodoxe, se cântă: Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime”, a adăugat Patriarhul.

Lumina lui Hristos, lumina vieții noastre

Lumina primită de la Ierusalim simbolizează lumina din Ierusalimul ceresc, pentru a înțelege că destinația omului este Împărăția Cerurilor, nu mormântul.

„Într-un tropar care se cântă la sfințirea unei biserici se spune: Această casă, această biserică Tatăl a zidit-o, Fiul a întărit-o, Duhul Sfânt a luminat-o, a înnoit-o și a sfințit sufletele noastre. Deci biserica ortodoxă, pictată și sfințită, este icoana Ierusalimului ceresc, despre care vorbește Cartea Apocalipsei, în capitolul douăzeci și unu”.

„Acest Ierusalim nou este numit în Cartea Apocalipsei sălășluirea lui Dumnezeu cu oamenii. În Biblia de la București din anul 1688 s-a spus chivotul lui Dumnezeu cu oamenii, iar în latină este Tabernaculum Dei Cum Hominibus. Această sălășluire a lui Dumnezeu împreună cu oamenii este noul Ierusalim sau Ierusalimul ceresc”.

„Se spune în Cartea Apocalipsei că acolo nu va mai fi nici soare, nici lună, căci Domnul va lumina cetatea tot timpul; nu va mai fi noapte, moartea nu va mai fi și lacrimile nu vor mai fi. Domnul va lumina cetatea cu slava Sa”.

„Deci această lumină pe care noi o primim de la Ierusalimul pământesc este simbol al luminii din Ierusalimul ceresc, în care Se află Hristos Cel răstignit, îngropat, înviat din morți și înălțat întru slavă la ceruri. Lumina pe care Hristos ne-o trimite din Ierusalimul ceresc, ca lumină pentru viața noastră, ca să știm care este ultima destinație a vieții noastre, nu este mormântul, ci lumina Împărăției cerurilor”, a spus Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Foto credit: Basilica.ro/Raluca Ene

basilica.ro